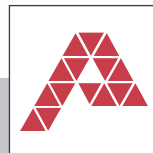

Leert winnen

EEN PUBLICATIE OVER FUIVEN EN FUIFBELEID

Jeugddienst Provincie Antwerpen

PROVINCIE
ANTWERPEN

Redactiesecretariaat:

Provinciale Jeugddienst
Boomgaardstraat 22 | 2600 Berchem
T 03 240 55 66 | F 03 240 55 79
jeugd@admin.provant.be
www.provant.be/jeugd

Redactie:

Joke Verschueren, Tim Uten, Liesbet Pittoors,
Gert Van Daele, Leen Bartholomeus, Jos Meers,
Karen Sarens, Tom Palmaerts.

Inhoudstafel

- # 02 *De provincie Antwerpen geeft les in feestkunde!*
- # 03 *Fuifcultuur anno 2007*
- # 05 *Het Provinciaal fuifbeleid in een notendop*
- # 07 *Gemeentelijk feestbeleid*
- # 09 *De stekker uit*
- # 11 *De provincie als fuifcoach*
- # 13 *Safety first?*
- # 15 *En wat met 'the police'?*
- # 17 *Feestelijke groeten uit Brussel*

De provincie Antwerpen geeft les in feestkunde!

Als je als jongere een fuif wil organiseren, is het belangrijk dat je gemeentebestuur 'mee' is. De provincie doet inspanningen om bij de gemeenten een positieve kijk op fuiven te stimuleren. We mikken op een mentaliteitswijziging waarbij jongerenfuiven niet altijd eerst vanuit een overlastcontext bekeken worden. Jongeren hebben immers recht om te fuiven. Gemeentebesturen zouden initiatieven en inzet van organiserende jongeren dus ook zo veel mogelijk moeten verwelkomen en ondersteunen. Daarom wil ik graag aantonen welke goede voorbeelden er al zijn van 'fuifvriendelijke gemeenten'. Wie komt er al tegemoet aan welke criteria voor fuifvriendelijk bestuur? En wat kan er beter? Als we al die voorbeelden oplijsten, zullen gemeenten elkaar hopelijk trachten te overtroeven en hebben we onze doelstelling bereikt!

Maar we willen nog meer doen dan een mentaliteitswijziging bekomen. We willen fuiforganisatoren ook ondersteunen op het vlak van organisatorische en reglementaire vragen. Met ons fuifcoachingproject hebben we alvast in vijf gemeenten kunnen proeven van de lokale situatie en hebben we de pijnpunten in beeld gebracht. Maar we hebben er ook een reeks aanbevelingen uit gehaald en het project heeft de expertise bij de provinciale jeugdendienst vergroot. We kijken er dus naar uit de resultaten van het project breed mee te delen aan gemeentebesturen en andere partners. Op die manier vermijden we in de toekomst dat de jonge fuiforganisator nog van het kastje naar de muur

02

Met de staten-generaal rond fuiven in 2004 gaf het Antwerps provinciebestuur al een eerste aanzet rond het fuifthema. De aandacht voor fuiven wordt ook in deze legislatuur verder gezet.

wordt gestuurd. In de plaats daarvan krijgen we klantvriendelijke gemeentebesturen die de organisator hartelijk ontvangen en hem de nodige informatie, documenten en reglementering aanreiken.

Je amuseren op een fuif lijkt het allerbelangrijkste, maar er op een veilige manier heen gaan en al even veilig terug thuis geraken is natuurlijk net zo essentieel. Er zijn in de provincie Antwerpen wel al nachtbussen en dat is alvast een troef. Om nog een tandje bij te steken ben ik van plan het concept 'feestbussen' verder uit te breiden. Ik wil dat er niet enkel tijdens de feesten rond nieuwjaar zulke bussen rijden, maar dat ze ook bij andere grote evenementen in onze provincie worden ingezet. Voor megahappenings die moeilijk bereikbaar zijn, wil ik extra bussen inzetten die de aansluiting met het bestaand openbaar vervoer compleet maken. Meer daarover hoor je in 2008.

Je ziet het, de provincie heeft heel wat feestkunde voor je klaar.

Inga Verhaert

Fuifcultuur anno 2007

03

Deze tekst werd geschreven door Tom Palmaerts, deskundige jeugd, en werkzaam voor Ladda vzw, een organisatie die zich bezighoudt met het verspreiden van info over jongeren en hun leefwereld. Je zal in de tekst merken dat Tom ook het leuke taaltje spreekt van de jongeren.

Whatever happens on the dancefloor, goes on the internet.

De afgelopen vier jaar heb ik veel gesproken voor ouders en leerkrachten. Mijn ervaring is dat volwassenen een grote bezorgdheid hebben over de jeugd. Het uitgaansleven blijkt in al mijn gesprekken een punt van discussie te zijn tussen jong en oud: ze vertrekken steeds later, het kost steeds meer geld, ze zitten uren in de badkamer, we weten niet waar ze naar toe gaan, ...

Zorgen en vragen die niet nieuw zijn, maar wel typerend als we over fuifcultuur spreken. Fuiven anno 2007 zijn niet fundamenteel verschillend met die van de jaren tachtig en negentig, toch zou ik graag enkele belangrijke evoluties overlopen: lounge, design, mash-ups, dansskillz, jump en tecktonique. Zet even die bezorgdheid opzij en verwonder je aan nieuwe trends.

Voor België is de invloed New Beat scene uit de jaren tachtig niet te onderschatten. Intellectueel Vlaanderen lachte met New Beat, terwijl honderden jongeren elk weekend op deze nieuwe sound dansten. New Beat en later Techno creëerden voor het eerst een grote Belgische underground dance scene. Pas midden de jaren negentig - met de opkomst van de bigbeat van de Chemical Brothers en Fatboy Slim - komt elektronische dansmuziek

op studio Brussel en in hippe magazines. Muziekgenres en clubs volgen elkaar sindsdien snel op.

In de jaren negentig chillede iedereen in fancy loungebars, vandaag vertaalt dit zich in tijd voor jezelf ... thuis. Als we nu uitgaan is dat om te zien en gezien worden. Liefst doen we dit in ruimten waar onze outfit tot zijn recht komt, in een club waar design en architectuur tot de verbeelding spreekt. Clubs houden ook rekening met een veeleisend publiek. iPod gewijs shuffle'n jongeren graag tussen verschillende ruimtes waar telkens een ander muziekgenre centraal staat. De kleinere fuiven hebben natuurlijk niet deze uitgebreide accommodatie. Ze beantwoorden aan deze trend door op een avond regelmatig te switchen van muzikaal genre. Drum'n'base, dancehall, r&b, hiphop, reggaeton, techno, house, ... volgen in snel tempo en ad random op. Dit verklaart ook het succes van de mash-ups, waarin verschillende liedjes/genres met elkaar gemixt worden. Strickly hiphop feesten zijn steeds minder aantrekkelijk, de combinatie van genres bepaalt mee het succes van de avond.

Anno 2007 is de belangrijkste evolutie in het uitgaansleven dat duidelijke trends onzichtbaar zijn, alles kan en alles bestaat. Een fenomeen dat me de laatste jaren wel intrigeert is de impact van het internet op het uitgaansleven.

Ingestudeerde dansspasjes vinden we niet enkel terug bij Studio 100, folkies en senioren. Vandaag oefenen ook trendy jongeren nieuwe dansskills voor ze uitgaan. Eind van de jaren negentig wordt jump muziek in België gelanceerd door Da Boy Tommy en Da Rick, met hun top 10 hit "Ready to rumble". Jump bestaat al tien jaar, maar kent sinds begin 2006 een enorme hype. De meest bekeken jump video is van de Nederlander Patrick: "Patrick Jumpen: Tutorial Jumpstyle die Jan Peter Balkenende zelfs kan begrijpen!" Deze video is op het moment dat ik dit schrijf al meer dan 2 miljoen keer bekeken. Toekomstige jumpers bestuderen deze video als handleiding bij het jumpen. Het succes van jump is

niet mogelijk geweest zonder de gsm video-opname technieken en online programma's als YouTube¹. Voor een heel ander doelpubliek is deze zomer uit Amerika 'Soulja Boy' bekend geworden. De 16-jarige DeAndre Ramone Way upload zijn dansskills via YouTube. Deze luttele 82 seconden zijn ondertussen bijna 9 miljoen keer bekeken. Wanneer Soulja Boy ook een filmpje lanceert, is de dansrage niet meer te stoppen: "Watch Me Crank Dat Soulja Boy". De laatste danstrend komt sinds augustus uit Parijs: tecktonique. Het potentieel is groot voor deze dans, wat een combinatie inhoudt van breakdance, hyper actieve bewegingen en jaren tachtig rave. Wie weet is tecktonique populair tegen de tijd dat jullie dit lezen. Oefen in de slaapkamer de dansspasjes en laat je gaan op de dansvloer. Nieuwe technologieën maken het mogelijk dat je danskunsten niet enkel in de club blijven. Ze kunnen uitgroeien tot een internationaal succesvolle video. In een zatte bui en/of al paaldansend tegen de grond gaan levert gegarandeerd een YouTube hit op. Een fijne dansmove kan 100'en jongeren inspireren om dit ook te doen op de dansvloer. 'Cause, whatever happens on the dancefloor, goes on the internet. U bent gewaarschuwd en hopelijk geïnspireerd.

¹ Youtube: internetruimte waar videofilmpjes 'gedeeld' worden. www.youtube.com

Het provinciaal fuifbeleid in een notendop

Hoe het allemaal begon ...

In oktober 2004 organiseerde de provincie Antwerpen een Staten Generaal over veiligheid, waar het thema fuiven uitgebreid aan bod kwam. De reacties op deze Staten Generaal leerde de provinciale jeugddienst dat er heel wat vraag was naar ondersteuning rond fuiven en fuifbeleid, zowel bij gemeentebesturen, de jeugdwerksector als politiediensten. De resultaten van een bevraging in 2005 bevestigde deze vaststelling. Via een uitgebreide enquête in 2006 onderzochten we de bestaande situatie en peilden naar de behoeften en verwachtingen tegenover een provinciaal fuifbeleid. Uit dit onderzoek bleek dat de meeste gemeenten met fuifbeleid bezig waren of minstens plannen hadden om er aan te beginnen. Bovendien wilden ook steeds meer gemeenten, onder impuls van de politiezones, het fuifbeleid samen aanpakken. Maar daarnaast bleek er vooral ook nood te zijn aan ondersteunende acties en maatregelen om lokaal een goed feestbeleid op poten te zetten. In die zin werden er nogal wat verwachtingen geformuleerd naar de provincie Antwerpen.

De jeugddienst besloot om aan deze vraag tegemoet te komen en stippelde begin 2006 een fuifbeleid met bijhorende acties uit. Centraal in deze acties stond, én staat, het 'ondersteunen en stimuleren' van de gemeentebesturen in onze provincie. Dat is logisch want de meeste (wettelijke) maatregelen inzake fuifbeleid zijn lokale aangelegenheden. We kozen er ook voor om het thema wat ruimer te bekijken omdat we vaststellen dat 'fuifbeleid' eigenlijk een onderdeel is van een algemener 'feestbeleid'.

05

*Fuiven is leuk, fuiven is een feest!
De provinciale jeugddienst voert sinds 2004 een
positief fuifbeleid. We vertrekken daarbij vanuit
het recht om te fuiven (wij zijn vóór fuiven!),
maar houden ook rekening met de problemen die
daar soms mee gepaard gaan.*

Wat hebben we al gedaan?

- 1 In de zomer van 2006 startten we in samenwerking met Formaat Jeugdhuiswerk Vlaanderen vzw een onderzoek rond lokale politiereglementen. De bedoeling was om te onderzoeken welke bepalingen in lokale politiereglementen betrekking en invloed hebben op het uitgaan van jongeren. (zie ook artikel 'En wat met the police?')

Feestbussen: gratis van oud naar nieuw dankzij de provincie!

Tijdens oudejaarsnacht en op nieuwjaarsdag bollen feestvierders veilig door onze provincie dankzij de feestbussen van de Lijn. Zij kunnen daarbij gebruik maken van een verhoogd aanbod op de bestaande trajecten én enkele extra feestbussen met een eigen traject. Trekker van deze actie is het provinciebestuur, dat 20.000 euro investeert in dit project. De deelnemende gemeenten (in 2006 deden er 61 gemeenten mee) betalen 700 euro en krijgen in ruil gratis tickets voor al hun inwoners. De laatste keer (2006-2007) maakten meer dan 76.000 feestvierders gebruik van dit aanbod.

Meer info op www.feestbussen.be.

- 2 In 2006 startte de jeugddienst met het coachen van vijf gemeentebesturen in het opzetten of uitbouwen van een lokaal feestbeleid. Dit coachingsproject werd halfweg 2007 afgerond en elke deelnemende gemeente kreeg een eindrapport waarin een aantal (beleids) aanbevelingen geformuleerd werden. Een uitgebreidere voorstelling van dit project vind je verder in deze publicatie.
- 3 Daarnaast blijven we stevig investeren in sensibilisering door o.a. het organiseren van vorming en studiedagen. Op 10 november 2007 organiseerde de provinciale jeugddienst samen met Fuifpunt een drukbezochte studiedag waar heel wat verschillende aspecten van fuiven aan bod kwamen.
- 4 Ondertussen nam de provinciale jeugddienst actief deel aan de werking van Fuifpunt². We werkten mee aan enkele ondersteunende producten: het memorandum van fuifpunt, een evaluatie-instrument,... Tegelijk was deze groep een goed klankbord bij het opzetten van de eigen acties.

Wat gaan we nog doen?

De komende jaren wil de provinciale jeugddienst verder acties opzetten die het fuifklimaat in onze provincie moet verbeteren. In het provinciaal Jeugdbeleidsplan 2008-2013 worden de doelstellingen en acties opgesomd waar de provinciale jeugddienst (samen met andere partners) de komende jaren werk van wil maken. Hierin zijn ook een aantal ondersteunende maatregelen terug te vinden waarvan we hopen dat ze bijdragen tot een positief fuifklimaat in onze provincie.

Onze acties blijven in eerste instantie gericht op het ondersteunen van de gemeentebesturen om lokaal een goed fuifbeleid op poten te zetten. Via informatie, vorming en coaching willen we gemeentebesturen helpen in

² *Fuifpunt is een samenwerkingsverband van Steunpunt Jeugd, Formaat Jeugdhuiswerk Vlaanderen, JeugdhuisFederatie (JeF), de Vlaamse Vereniging voor Jeugddiensten en -consultanten (VVJ), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), KSJ-KSA-VKSJ en KIJ, met de steun van Chiro, de Vlaamse Jeugdraad en de Vlaamse provincies.*

het uitwerken van een gemeentelijk feestbeleid. Zo willen we de resultaten van het coachingsproject van gemeenten in het kader van een lokaal feestbeleid verder uitdragen in de ganse provincie. Dit kan op verschil-lende manieren: vormingsmomenten, studiedagen, publicaties, andere vormen van informeren,... Om gemeenten nog sterker te stimuleren om te investeren in een fuifbeleid, wil de jeugddienst een wedstrijd opzetten of een label creëren voor 'fuifvriendelijke gemeente'. Als een gemeente aan een aantal criteria voldoet, krijgen ze het label 'fuifvriendelijke gemeente' en worden zo beloond voor hun geleverde inspanningen. Daarnaast wil de provinciale jeugddienst ook het engagement in het samenwerkingsverband Fuifpunt verder zetten.

Naast het opzetten van een aantal concrete acties rond een fuifbeleid, wil de provincie Antwerpen ook een lans breken voor het recht op fuiven. Kinderen en jongeren hebben immers ook figuurlijk recht op ruimte: kinderen mogen spelen (en lawaai maken), jongeren mogen rondhangen en fuiven. Dat hoort gewoon bij hun jong zijn. Tolerante en verdraagzame volwassenen (en buurtbewoners) zijn hiervoor wel een vereiste. Dergelijke mentaliteit willen we stimuleren door met het provinciebestuur het goede voorbeeld te geven en expliciet stelling in te nemen vòòr het recht op ruimte. Concreet wil de jeugddienst in 2009 een sensibiliseringsactie voeren via de media naar het brede publiek waarin de provincie Antwerpen expliciet erkent dat jongeren recht hebben op fuiven.

Gemeentelijk Feestbeleid

Maar wat is nu juist een goed gemeentelijk feestbeleid? Het is een geheel van maatregelen en acties, waarbij het gemeentebestuur rekening houdt met de noden en verzuchtingen van de verschillende partijen die ermee te maken hebben. Een feestbeleid is bij uitstek een positief en constructief beleid, dat kansen creëert en inspeelt op wat er leeft binnen de eigen gemeente. Tenslotte is het ook een beleid op maat, waarbij maatregelen in verhouding zijn met de soort fuif. Zo hoeft je geen politiemacht op de been te brengen voor een fuif van de Chiro waar 100 jongeren aanwezig zijn, maar beleg je best wel een overleg met organisatoren en veiligheidsdiensten voor de openluchtfuif van het jeugdhuis dat al enkele jaren op rij meer dan 1000 jongeren aantrekt.

Een stand van zaken

Zoals je reeds eerder kon lezen, voerde de provinciale jeugddienst in 2005 en 2006 een onderzoek naar de actuele situatie rond fuiven in onze gemeenten en naar hun noden en behoeften op dit vlak. Daaruit bleek dat een overgrote meerderheid wel bezig was met fuifbeleid, maar dikwijls niet over de nodige knowhow of middelen beschikte om hieraan te werken.

07

Een goed gemeentelijk feestbeleid stimuleert en ondersteunt haar inwoners om te fuiven en te feesten. Een goed gemeentelijk feestbeleid schept een duidelijk kader en werkt mee aan een positief feestklimaat.

Ook de Vereniging Vlaamse jeugddiensten (VVJ), de koepelorganisatie van de gemeentelijke jeugddiensten, en Fuifpunt, ervaren in hun dagdagelijkse contacten met gemeentelijke diensten dat er rond het thema fuiven heel wat leeft, maar dat resultaten meestal wat uitblijven. Er was en is dus nog heel wat werk aan de winkel.

Waar kan je de mosterd halen?

Gemeentebesturen die werk willen maken van een goed feestbeleid hoeven het warm water niet meer uit te vinden. Er bestaan eigenlijk al heel wat hulpmiddelen om eraan te beginnen. Zo schreef Fuifpunt in 2006 al een memorandum met daarin de belangrijkste tips voor een goed gemeentelijk feestbeleid. In 2007 werd het evaluatie-instrument ontwikkeld; een praktisch werkinstrument waarmee je het feestbeleid in je eigen gemeente kan evalueren en bijsturen. Daarnaast mag je zeker niet vergeten dat er ook heel wat kennis en ervaring is binnen de eigen gemeente om aan zo'n feestbeleid te werken. Voldoende overleg en samenwerking, zowel intern (binnen de gemeentediensten) als extern (bijv. jeugdtraad, fuifzaaluitbaters, politie,...), is de sleutel tot een succesvolle aanpak van het lokale feestbeleid.

Goed gemeentelijk fuifbeleid: de 4 pijlers

Om het bos door de bomen te blijven zien, kan je de verschillende aspecten die met fuiven te maken hebben opdelen in 4 thema's:

1. Ruimte om te fuiven

Een eerste, noodzakelijke, voorwaarde om te kunnen fuiven is voldoende ruimte, die liefst ook helemaal volgens de regels in orde is en die daarenboven ook gezellig is en op maat van de gebruikers.

Uit het onderzoek in 2005-2006 bleek dat voldoende, kwalitatieve fuifinfrastructuur in bijna elke gemeente een uitdaging vormt. Sommige gemeenten beschikken over geen enkele fuifzaal, waardoor jongeren zich genoodzaakt zien om zich naar naburige gemeenten te verplaatsen voor een fuif. Andere gemeenten beschikken wel over een, al dan niet gemeentelijke, fuifzaal maar daar is dan nog werk aan de winkel wat betreft geluid, veiligheid of toegankelijkheid.

2. Ondersteuning

Een fuif organiseren is niet zo gemakkelijk als het lijkt. Je moet aan duizend en één dingen denken, en dan kan je een steuntje in de rug wel gebruiken. Zeker jongeren die voor de eerste keer een fuif organiseren, worden geconfronteerd met een hele hoop zaken waaraan ze vooraf niet hadden gedacht.

Gemeentebesturen dragen een grote verantwoordelijkheid in het creëren van een positief fuifklimaat en een goede ondersteuning van fuiforganisatoren is daarbij zeer belangrijk. Er zijn veel mogelijke acties en maatregelen die je als gemeentebestuur kan treffen om het fuiforganisatoren zo gemakkelijk mogelijk te maken: een uitleendienst, een feestloket, een fuifdraaiboek, een fuifkoffer, enz.. Een goede ondersteuning van fuiforganisatoren draagt trouwens ook bij tot een betere kwaliteit van fuiven en dat komt iedereen ten goede: feestvierders, organisatoren en burens.

3. Wetten en regels

Wie tegenwoordig een fuif geeft, moet rekening houden met een hele hoop regeltjes en wetten. Veel organisatoren zijn onvoldoende op de hoogte of zien het bos door de bomen niet meer. Het is een opdracht van het gemeentebestuur om de bestaande regelgeving te communiceren en op een

constructieve manier te integreren binnen de eigen regelgeving.

Uit verschillende onderzoeken en acties rond fuiven de laatste jaren blijkt overduidelijk dat het wetgevend kader rond fuiven en feesten in ons land op zijn minst 'chaotisch' kan genoemd worden. De regeltjes en wetten op de verschillende niveau's (van federale tot lokale overheid) zijn niet alleen onduidelijk en onbekend, ze zijn meestal ook voor interpretatie vatbaar en dat maakt het voor organisatoren moeilijk om te weten wat mag en niet mag. Daarnaast bleek uit een onderzoek van lokale politiereglementen in 2006 (zie ook artikel 'En wat met de police?') dat heel wat lokale politiereglementen ouderwets en achterhaald zijn. Het is een uitdaging voor gemeentebesturen om werk te maken van een nieuw algemeen politiereglement, dat ineens ook het fuiven en feesten op een positieve en constructieve manier regelt.

4. Een gedragen beleid

Een goed feestbeleid is een gedeelde taak en verantwoordelijkheid. Voldoende overleg en samenwerking tussen alle actoren (overheid, uitbaters, organisatoren, jeugd, burens, enz.) moeten ervoor zorgen dat het beleid dat je wil voeren, gedragen wordt en daardoor ook kan gemaakt om gerealiseerd te worden.

Nog al te vaak blijkt feestbeleid enkel iets te zijn voor de jeugddienst die 'hun gasten' moeten helpen bij het organiseren van een fuif zodat de burens niet te hard klagen. Een feestbeleid is echter meer dan alleen jongerenfuiven, en is ook niet enkel de verantwoordelijkheid en taak van de jeugddienst. Het coachingsproject van de provinciale jeugddienst bewijst dat een geïntegreerde aanpak binnen de gemeente een serieuze meerwaarde betekent en tot betere resultaten leidt. Vervolgens is ook het betrekken van externe actoren (zaaluitbaters, burens, enz.) belangrijk om tot een plan te komen dat gedragen is en afgestemd op de reële situatie.

De stekker uit?

09

Een thema waar tegenwoordig heel wat rond te doen is, is gehoorschade die je kan oplopen na blootstelling aan een te hoog geluidsniveau. Zo werd recent nog aangetoond dat de in-ear hoofdtelefoons van MP3-spelers schadelijk kunnen zijn. Ook een te hoog geluidsniveau tijdens een fuif/concert kan voor gehoorschade zorgen.

Hier ligt een gedeelde verantwoordelijkheid voor zowel deejays, geluidstechnici als zaaluitbaters. Door goede afspraken te maken kan het geluidsniveau in veel gevallen beheerst worden. We moeten jongeren de boodschap meegeven dat muziek in hun eigen voordeel best wat stiller mag, maar we moeten tegelijk de boodschap brengen dat er met muziek zelf helemaal geen probleem is. In de wetgeving vinden we normen terug die rond de 90 decibel schommelen, en dat ter bescherming van de feestvierders en de omgeving. In de praktijk wordt op fuiven en in dancings soms 120 decibel geproduceerd. Wel, die 30 decibels zijn een ramp voor het oor!

Kriebels in de buik

Waarom zetten we de muziek steeds luider? Omdat het een kick geeft, natuurlijk. Boven de 90 decibel krijgt een mens letterlijk kriebels in zijn buik. Door de prikkeling van het evenwichtsorgaan komen er chemische stoffen vrij. Het doel van die kick was oorspronkelijk dat je zou wegvluchten bij harde geluiden. Maar dat vluchten is dansen geworden, en de resonanties in ons lichaam geven een subjectief goed gevoel. Subjectief, want objectief zou het meetrillen van het hart en de bloedvaten op lage frequenties juist het risico op lichamelijke klachten vergroten.

De gevolgen

Hebben fuifgangers last van té luide muziek, merken ze dat? Absoluut, alleen dringt het niet meteen door en denkt iedereen dat het wel spontaan zal herstellen. Door geluidsoverlast, zoals bijvoorbeeld op fuiven, sneuvelen vooral de haarcellen. Die staan in voor de hoge frequenties. Onderzoekers van de universiteit van Gent stelden bij een kwart van de bezoekers van Graspop Metal Meeting vast dat meer dan de helft van de haarcellen die instaan voor het onderscheiden van medeklinkers eraan waren. Die mensen hebben het de rest van hun leven moeilijk om een gesprek te kunnen volgen als er achtergrondgeruis is - in een restaurant of in het café, bijvoorbeeld.

Te luid + te lang = gehoorbeschadiging

De maximumgrens voor heel wat fuiven is in principe 90 decibel. Deze maximumgrens wordt in de praktijk meestal niet nageleefd. Maar zelfs als je deze grens toch zou respecteren, wil dat niet zeggen dat je geen risico loopt op gehoorschade. Het risico neemt toe als je langer dan een kwartier blootstaat aan 90 decibel. Gehoorschade door lawaai is dus niet alleen afhankelijk van het aantal decibels, maar ook van het aantal uren dat je lawaai hoort. Een beetje fuif haalt al snel veel decibels en veel decibels verlagen fors het aantal aanvaardbare uren.

10

Ons oor kan 75 dB gedurende 8u/dag verdragen. Word je minder lang aan lawaai blootgesteld, dan mag het iets meer zijn. Bij iedere halvering van de duur van blootstelling komt er 3 dB bij, dus 78 dB over 4 uren, 81 dB over 2 uren, 84 dB over 1 uur, 87 dB over 30 minuten, 90 dB over een kwartiertje.

Fuiftips

- 1 Beperk het geluidsniveau tot de wettelijke normen.
- 2 Bespreek en test op voorhand de geluidssterkte met de DJ.
- 3 Verspreid de geluidsboxen over de ruimte en richt ze naar de dansvloer, verminder eventueel de lage bastonen.
- 4 Voorzie een chill out ruimte in een afgezonderd en rustig maar toch verlicht plaatsje waar personen kunnen afkoelen (van het dansen) en rustig met elkaar kunnen praten.

Verzekering Vrijwilligerswerk!

Sinds 1 juli 2007 bieden Provincie Antwerpen en de Nationale Loterij een gratis verzekering aan voor vrijwilligers. Deze polis dekt alle vrijwilligersactiviteiten voor occasionele en tijdelijke initiatieven, die buiten de gewone wettelijke verzekering vallen en dit voor maximaal 100 vrijwilligersdagen. Zowel burgerrechtelijke aansprakelijkheid, rechtsbijstand als lichamelijke ongevallen zitten in deze polis vervat. De verzekering kan ingeschakeld worden bij activiteiten

waarbij verenigingen een beroep doen op extra vrijwilligers, bijvoorbeeld: wanneer je als jeugdvereniging beroep doet op oudleiding om mee te helpen tappen op de jaarlijkse fuif.

Meer informatie en de aanvraagformulieren vind je op www.provant.be/welzijn/samenleven/vrijwilligerswerk

De provincie als fuifcoach

11

Een goed lokaal feestbeleid ontwikkelen vergt heel wat inspanningen van een gemeentebestuur. Hoewel de wil wel degelijk aanwezig is, aarzelen heel wat gemeenten om een totale aanpak op poten te zetten, en dit om uiteenlopende redenen.

Vorming en externe coaching kan dan net dat duwtje in de goede richting betekenen. Daarom zette de provinciale jeugddienst het coachingsproject op, één van de concrete acties in het provinciaal fuifbeleid. In 2006 en 2007 werden 5 gemeentebesturen door de provinciale jeugddienst gecoacht in het uitwerken van een lokaal feestbeleid.

Het proces

Uit 11 kandidaten selecteerden we in het voorjaar van 2006 5 gemeenten, met name Essen, Lint, Malle, Puurs en Turnhout. Hierbij hielden we niet alleen rekening met onze eigen doelstellingen, maar ook met de lokale situatie, de knelpunten en de motivatie van de gemeente om werk te maken van onderbouwd feestbeleid.

Onmiddellijk na de selectie bezochten we de ‘project-verantwoordelijke’ in elke gemeente. Samen werden de doelstellingen van het project overlopen. We maakten ook afspraken rond de timing, de aanpak en de samenstelling van een stuurgroep. Daarna was het tijd om een startvergadering te organiseren met de stuurgroep die meestal heel divers was samengesteld (vertegenwoordigers uit jeugd, milieu, communicatie, politie, cultuur, enz.). De stuurgroep inventariseerde de bestaande situatie en ging op zoek naar mogelijke knelpunten en uitdagingen voor het toekomstige feestbeleid in de gemeente.

‘Het was zeer interessant om alle verschillende aspecten van een lokaal feestbeleid eens op papier te zetten en te (kunnen) bespreken met meerdere collega’s’, vertelde Kris (jeugdconsulente Essen) nadien.

Na de inventarisatie verliep het proces in elke gemeente een beetje anders. In Malle bleek het gebrek aan infrastructuur het grootste probleem en werd er vooral nagedacht over mogelijke oplossingen op middellange en lange termijn. In Lint daarentegen was de nieuwe fuifzaal net af en was de ingebruikname van de nieuwe fuifzaal de belangrijkste actie. Ook in Puurs vormde het in gebruik nemen van het nieuwe jeugdcentrum een belangrijke uitdaging, maar stonden ook promotie en het politiereglement bovenaan de agenda. In Turnhout was er net een nieuw politiereglement voor evenementen, dat in de praktijk moest omgezet worden. De verschillende betrokken diensten zaten daar vooral samen om interne procedures en afspraken beter op elkaar af te stemmen. Kortom, in elke gemeente waren er andere uitdagingen en zowel de aanpak als de inhoud van het project werd daarop afgestemd.

Als ‘coach’ beperkten we onze opdracht tot het ‘begeleiden’ van het proces. Concreet betekende dit het mee organiseren en opvolgen van de stuurgroepvergaderingen, het aanleveren van informatie en het uitwisselen van ideeën. De uitvoering van taken en het naleven van afspraken bleef de verantwoordelijkheid van de lokale stuurgroep.

Aan het einde van het proces schreven we samen met de lokale projectverantwoordelijke een eindnota. Deze eindnota vormde de basis van het eindrapport dat de provinciale jeugddienst aan de 5 deelnemende gemeentebesturen bezorgde. Hierin werden een aantal concrete aanbevelingen gedaan op maat van de specifieke situatie in de gemeente. Maar daarnaast werd er vooral opgeroepen om het proces verder te zetten en zo verder te bouwen aan een doordacht feestbeleid.

De resultaten

Het coachingsproject was zowel voor de deelnemende gemeenten als de provinciale jeugddienst een leerrijke ervaring. Het project leert ons vooral dat een geïntegreerde en integrale aanpak op lokaal vlak meestal al een grote stap in de goede richting is. Daarnaast konden we uit de verschillende verhalen ook een aantal algemene conclusies trekken:

- # Voldoende kwalitatieve fuifinfrastructuur is een noodzakelijke basisvoorwaarde voor een goed fuifbeleid. De afwezigheid of slechte staat van fuifinfrastructuur is echter geen gemakkelijk probleem om aan te pakken, omdat het meestal over stevige financiële investeringen gaat. Toch is een aanpak op korte, middellange en lange termijn noodzakelijk.
- # De ondersteuning van fuiven kan op heel wat verschillende manieren gebeuren. Vaak zitten al deze vormen van ondersteuning erg verspreid over de gemeentelijke diensten zodat het voor organisatoren niet gemakkelijk is om alles te vinden. Het realiseren van een feestloket of een feestambtenaar is daarbij een mogelijke oplossing, maar vergt dikwijls ook weer de nodige investeringen. Geregeld overleggen met de

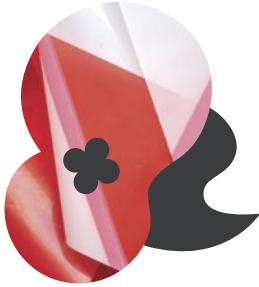
collega's en goede afspraken maken rond de dienstverlening aan fuiforganisatoren is vaak al een goed begin.

- # Ook de politiereglementering blijkt overal een uitdaging. De vaststellingen uit ons onderzoek in 2006 (zie artikels ‘Provinciaal fuifbeleid in een notendop’, ‘Gemeentelijke feestbeleid’ en ‘En wat met the police?’) werden in de loop van dit project bevestigd.

Uit de eindevaluatie van dit project leerden we dat het proces dat in elke gemeente werd doorlopen, een meerwaarde betekende voor het lokale fuifbeleid, ook al waren de tastbare resultaten zeker niet overal even groot. Als provinciebestuur realiseerden we op een goede manier de ondersteunende en stimulerende rol die we wilden spelen in dit verhaal.

Ook de volgende jaren plannen we nog acties rond een positief fuifbeleid. De resultaten en opgedane ervaring van dit project zullen daarbij gebruikt worden om nog meer gemeentebesturen aan te zetten tot het uitwerken van een positief fuif- en/of feestbeleid.

Safety first?

Fuiven organiseren is tegenwoordig geen klein bier meer, zeker niet als je het op een veilige en verantwoorde manier wil organiseren. Organisatoren besteden meer en meer aandacht aan het security-aspect. Ze nemen de nodige preventieve maatregelen om het risico op overlast en verstoring van de openbare orde zo klein mogelijk te houden, bijv. door het inzetten van professionele security. Minstens even belangrijk is de creatie van een veilige fuifomgeving, de zogenaamde 'safety' die het risico op ongevallen, brand,... zo veel mogelijk beperkt. Fuifpunt raadt daarom aan om, zeker bij de iets grotere fuiven, te streven naar een geïntegreerd veiligheidsplan, waarin beide aspecten vervat zitten.

Een geïntegreerd veiligheidsplan

Een geïntegreerd veiligheidsplan bestaat uit een grondige analyse en een aantal concrete maatregelen die de veiligheid op je fuif zoveel mogelijk moeten garanderen. Naast een duidelijk en volledig actieplan, is ook de samenwerking met de verschillende partners een groot pluspunt. Je stelt zo'n plan namelijk niet alleen op, maar wel samen met de verschillende actoren die met je fuif te maken hebben: de politie, de brandweer, de eigenaar van de zaal (bijv. parochie), eventueel de burens of andere gebruikers. Door de krachten te bundelen zal niet alleen het resultaat beter zijn, ook de communicatie tussen de verschillende partners zal meestal beter verlopen en je fuif kan rekenen op meer begrip van anderen.

13

Verschillende stappen

Om tot een geïntegreerd veiligheidsplan te komen moeten er een aantal fasen worden doorlopen:

1 Probleemanalyse (5 W's).

Tijdens de probleemanalyse is het belangrijk dat je de situatie vanuit de verschillende invalshoeken en zo breed mogelijk bekijkt. De volgende 5 vraagjes kunnen je daarbij helpen:

- 1 Wie zorgt voor overlast?
- 2 Wat zijn de feiten die zich kunnen voordoen?
- 3 Waar vinden de meeste problemen plaats?
- 4 Wanneer manifesteren de problemen zich?
- 5 Waarom zijn er problemen?

2 Opstellen OFEM-model.

Op basis van de analyse, ga je maatregelen uitwerken. Je kan daarbij gebruik maken van het OFEM-model. Het OFEM-model geeft weer hoe je de zwakke plekken in de organisatie kan aanpakken. OFEM staat voor:

- O *Organisatorische maatregelen*
- F *Fysische of bouwkundige maatregelen*
- E *Elektronische maatregelen*
- M *Meldingsmaatregelen*

Deze maatregelen zijn opgesomd in volgorde van belangrijkheid. Alles begint bij de organisatie (belangrijk voor 2/3 van het welslagen), en eindigt bij de melding (wanneer O, F en E falen). Wat betreft de uitvoering van deze maatregelen, moet ook duidelijk omschreven worden wie wat waar doet. Dit document moet een document zijn door en voor de verschillende partners. Zo bevat het ook afspraken met het gemeentebestuur en de veiligheidsdiensten rond procedures, enz..

3 Regelmatige evaluatie van het veiligheidsbeleid.

Tenslotte moet een 'geïntegreerd feest- en fuifplan' zich steeds kunnen aanpassen aan de noden en behoeften van de fuivende jongeren. Daarom moet je het plan regelmatig evalueren en bijsturen. Let wel op dat je nieuwe (dikwijls extra) maatregelen niet roekeloos neemt en zorg ervoor dat de drempel voor jongeren om te komen fuiven niet te hoog wordt, want dan ga je waarschijnlijk voorbij aan

14

de doelstellingen van je fuif. We zien soms voorbeelden van fuiven die zo veilig worden georganiseerd dat het gewoon ook niet meer leuk is om te fuiven. Let er dus op dat je maatregelen in verhouding zijn met de realiteit en dat je fuif niet alleen veilig maar vooral ook plezierig en leuk is.

Enkele voorbeelden uit een geïntegreerd veiligheidsplan

1 Organisatorische maatregelen

- # Goede afspraken met de medewerkersploeg
  - Draaiboek
  - Afspraken rond interventie (vechtpartijen, evacuaties,...)
  - Zichtbaarheid medewerkers
- # Andere aandachtspunten
  - Intern reglement
  - Antidiefstal
  - Parking
  - Afronding van het muziekfeest

2 Fysisch-bouwkundige maatregelen

- # Pictogrammen aanbrengen die de vluchtwegen aangeven.
- # Ramen en deuren moeten vrij zijn in geval van brand, ... maar toch voldoende beveiligd.
- # De plaats van de toeg, discolamp, inkom, vestiaire is een erg belangrijk element in het kader van de sociale controle (geen verborgen hoeken).
- # Nadar aanbrengen waar het noodzakelijk is.
- # Voldoende licht, ook buiten op de parking.
- # Het vragen van technopreventief advies aan de politie.

3 Elektronische maatregelen

Vooraleer men elektronische maatregelen wenst te nemen, moet er uiteraard goed worden stilgestaan bij de vraag of deze

maatregelen wel in verhouding staan tot de doelstellingen die men wenst te bereiken. Een fuif of concert hoeft niet te gaan lijken op 'bigbrother-toestanden'. Webcams of digitale camera's zijn zelden echt nodig, soms kan men met nepcamera's of camera's zonder videotape hetzelfde effect bereiken.

4 Meldingsmaatregelen

Samenwerken met de politie houdt in hen op voorhand verwittigen, de namen van de contactpersonen doorgeven, oproepen interventiescenario's afspreken (vanaf welk moment is interventie noodzakelijk?), afspraken rond sluitingsuur... Politieaanwezigheid op een fuif heeft tactisch gezien een ontrudend effect op potentieel relgedrag of de geweldsescalatie maar wordt niet gezien als een vast uitgangspunt. De politiediensten zijn wel partners in de preventieve aanpak, maar hun effectieve tussenkomst is in principe alleen noodzakelijk als sluitstuk, met name op het ogenblik dat moet worden opgetreden tegen excessen of personen met onaanvaardbaar of gewelddadig gedrag.

En wat met 'the police'?

15

Zoals je al eerder kon lezen, spelen politiereglementen een belangrijke rol in heel het fuifverhaal. We legden ons oor te luisteren bij Jos Meers, medewerker bij de jeugdhuisgroepel Formaat vzw, die al vele jaren bezig is met het thema fuiven en politiereglementen.

Jos, wat kan zo'n politiereglement eigenlijk regelen?

Een gemeente kan enkel reglementen en verordeningen goedkeuren die niet in strijd zijn met de wetten, de decreten, de ordonnanties, de reglementen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissie, de provincieraad en de Bestendige Deputatie van de provincieraad. Daarenboven mag een overheid ook geen reglementen uitvaardigen die in strijd zijn met het algemeen belang. Er zijn dus heel wat beperkingen voor een lokaal politiereglementen.

Wat mogen ze dan nog wel?

Bijvoorbeeld voor openluchtmanifestaties ligt de bevoegdheid en verantwoordelijkheid wel bij het gemeentelijk niveau. Daarom dat de meeste gemeenten wel een reglementering rond evenementen in openlucht hebben, die bepaalt dat de burgemeester vooraf toelating moet geven voor zo'n activiteiten.

En wat met de fuiven in zalen?

Eigenlijk wordt er door de hogere wetgeving al heel wat bepaald inzake fuiven in zalen. De milieuwetgeving (ook wel de VLAREM-wetgeving genoemd) maakt daarbij een onderscheid tussen ingedeelde en niet-ingedeelde inrichtingen.

Ingedeelde inrichtingen zijn die zalen of discotheken die een milieuvergunning moeten hebben. Zo'n vergunning wordt afgeleverd door het gemeentebestuur en het is ook de gemeente die zal optreden als zo'n zaal of discotheek zich niet aan de regeltjes houdt.

Niet ingedeelde inrichtingen zijn al de andere zalen (dus zonder milieuvergunning) waarvoor een gemeente zelf regels kan opleggen voor zover deze niet in strijd zijn met het gemeentedecreet en de wet van 18/7/1973 betreffende geluidshinder.

Welke maatregelen kan een gemeente niet nemen ?

Soms steken gemeentebesturen een aantal praktische zaken mee in een politiereglement die eigenlijk wettelijk niet mogen. Zo mag je bijv. geen maatregelen treffen voor bepaalde groepen (bijv. jongeren) omdat dat een vorm van discriminatie is. Ook bepaalde administratieve verplichtingen die niets met veiligheid of openbare orde te maken hebben (bijvoorbeeld SABAM aanvragen) mogen niet in een politiereglement opgenomen worden. Een ander voorbeeld is het beperken van het aantal fuiven in de gemeente, wat indruist tegen het grondwettelijke recht op bijeenkomst. Dikwijls zijn dit zaken die meer thuishoren in een afsprakennota, gebruikersreglement of verhuurreglement, en dus niet in een politiereglement. Politiereglementen kunnen ook niet alles regelen. Zo zijn private bijeenkomsten (waarbij iedereen een uitnodiging heeft) niet onderworpen aan een politiereglement dat openbare bijeenkomsten regelt. Heel wat fuiven, zoals sommige 18-jarigen-fuiven en klasfuiven, vallen dus niet onder de politiereglementen. Dit wil echter niet zeggen dat men met een privaatfuif de wet mag overtreden. Art. 561 van het strafwetboek (verstoring van de nachtrust of het vervangende politiereglement op maatschappelijke overlast) blijft vanzelfsprekend gelden, net als het KB van 24 februari 1977 betreffende de geluidsnormen als de fuif plaatsvindt in een niet-ingedeelde inrichting.

En hoe zit het nu in de praktijk?

Vorig jaar organiseerden wij samen met de provinciale jeugddienst een screening van een aantal Antwerpse politiereglementen. We kwamen tot enkele onthutsende vaststellingen.

- # De meeste politiereglementen zijn verouderd (soms wordt er zelfs nog gesproken van Belgische franken) en dus niet afgestemd op de huidige realiteit. Nieuwe zaken zoals 'gemeentelijk administratieve sancties' vind je niet overal terug.
- # Bij sommige bepalingen in het politiereglement kan je serieuze vraagtekens plaatsen. Zijn alle bepalingen wel (grond)wettelijk, afdwingbaar, uitvoerbaar...
- # Daarnaast zijn de meeste reglementen ook niet echt vlot leesbaar en dus helemaal niet bekend bij het grote publiek, laat staan bij jongeren die een fuif willen geven.
- # Tenslotte zijn de verschillende gemeentelijke politiereglementen binnen één politiezone meestal niet op elkaar afgestemd.

Er is dus nog heel wat werk aan de winkel?

Inderdaad! Wij hopen dat daar de komende jaren de nodige initiatieven rond worden opgezet en dragen daar graag ons steentje aan bij.

Feestelijke groeten uit Brussel

Hoe staat Fuifpunt voor je klaar?

De missie van Fuifpunt is fuiforganisatoren, beleidsverantwoordelijken en zaaluitbaters informeren en ondersteunen in het opzetten van een lokaal fuifbeleid in Vlaanderen. Fuifpunt is vastberaden om verder uit te groeien tot hét expertisecentrum voor fuiven en fuifbeleid.

Fuifpunt leert je hoe je een fuif organiseert volgens de regels van de kunst en legt je haarfijn uit hoe het zit met de na te leven regelgeving. Vind je op www.fuifpunt.be geen antwoord op je vraag? Dan legt Fuifpunt zijn oor te luisteren voor je nijpend fuifprobleem via het contactformulier van de website.

Fuifpunt biedt ook tips voor de uitwerking en het onderhoud van een fuifbeleid. Op www.fuifpunt.be ben je aan het juiste adres voor impulsen voor de meest uiteenlopende facetten van het lokale fuifbeleid. Je vindt in het beleidsluik onder meer accenten van een goed fuifbeleid, hoe je een feestloket uitbouwt, en hoe je fuiforganisatoren kan ondersteunen. Je kan er ook inspiratie opdoen voor het uitwerken van een infrastructuur-beleid. Tot slot is er aandacht voor de regelgeving met impact op het lokale niveau.

Ook voor de zaaluitbater voorziet Fuifpunt informatie op maat, o.a. over regelgeving en infrastructuur.

Fuifpunt wil de toekomst van feestvierend België bezegelen. Daarom pleit dit samenwerkingsverband voor een positief fuifbeleid in je gemeente, én steekt Fuifpunt fuiforganiserend Vlaanderen een hart onder de riem.

Het Vlaamse Jeugdbeleidsplan en fuiven

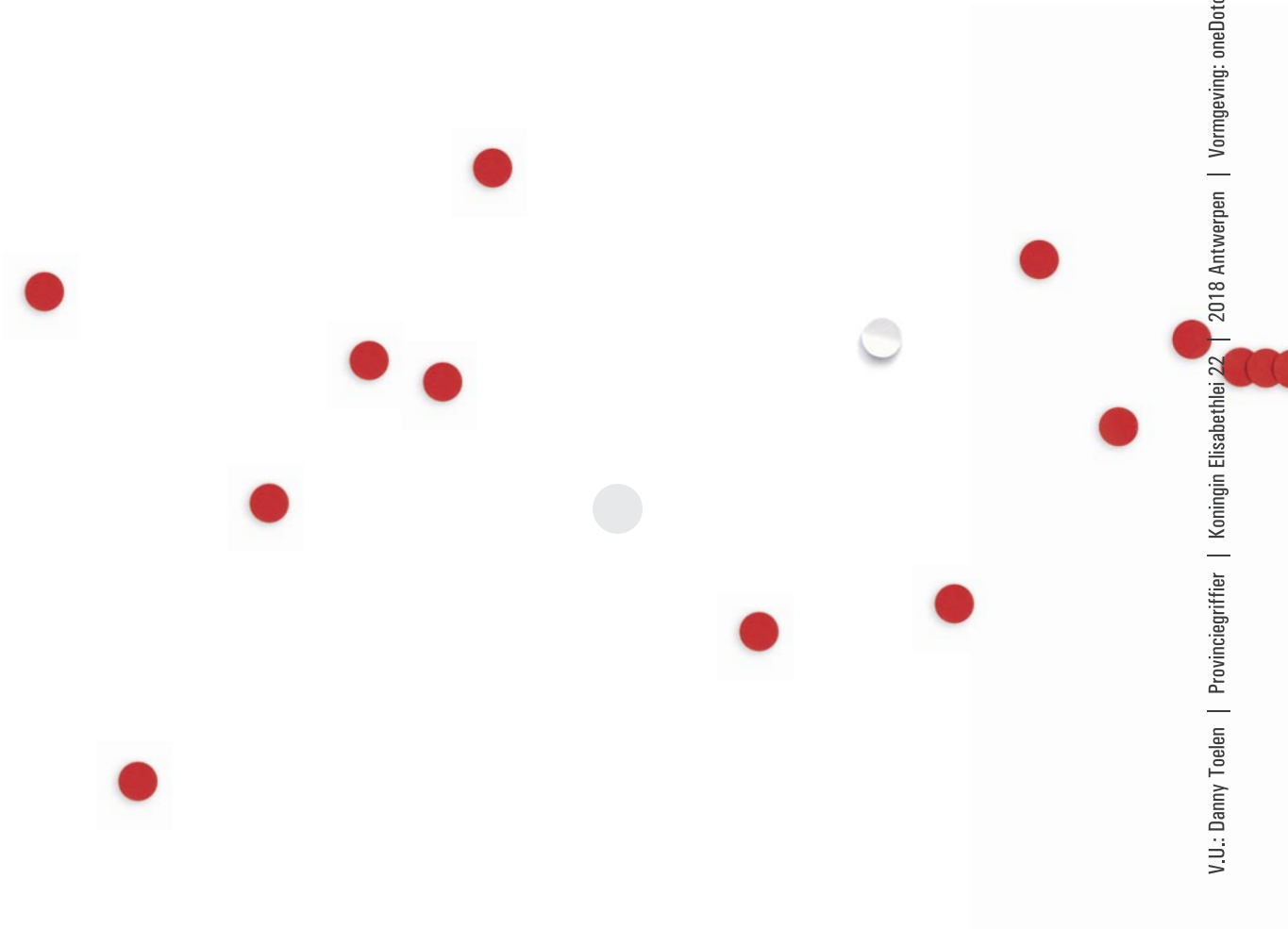
Het Vlaamse jeugdbeleidsplan stelt uitdrukkelijk dat jongeren het recht hebben om te feesten. Om dat recht te beschermen wil de Vlaamse overheid de bestaande regelgeving vereenvoudigen. Wie een fuif organiseert, krijgt te maken met regelgeving afkomstig uit verschillende beleidsdomeinen en diverse overheidsniveaus. De overheden moeten elk op hun domein die regelgeving evalueren en waar nodig bijsturen.

Daarnaast breekt het jeugdbeleidsplan een lans voor een positief fuifklimaat. In samenwerking met de Vlaamse overheid voerde Fuifpunt als voorvechter en voorlichter van een positief fuifbeleid een campagne bij gemeenten. Meer info op www.fuifpunt.be.

En waar is de fuifzaal? Veel jongeren wijzen op het tekort aan (goede) fuifzalen in hun gemeente of omgeving. De Vlaamse overheid wil lokale besturen hiervan bewust maken en wil hen, onder meer via de Vlaamse bouwmeester, versterken in het opdoen van de nodige bouwtechnische deskundigheid.

Het Jeugdbeleidsplan kan je nalezen op www.jeugdbeleid.be

Departement Onderwijs, Veiligheid en Jeugd
Jeugddienst

Koningin Elisabethlei 22 | 2018 Antwerpen | T 03 240 55 66
jeugd@admin.provant.be | www.provant.be/jjeugd

